

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

“Somio una opció missionera capaç de transformar-ho tot, per tal que els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial es converteixi en una via adequada per a l'evangelització del món actual més que per a l'autopreservació. La reforma de les estructures que exigeix la conversió pastoral només pot entendre's en aquest sentit: procurar que totes elles es tornin més missioneres.” EG27

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ

1. D' ON VENIM?

Introducció

- 1.1. Primers passos
- 1.2. Servei diocesà de Pastoral per als Allunyats
- 1.3. Delegació diocesana per a la promoció de la Nova Evangelització
- 1.4. Delegació diocesana d'Evangelització i Apostolat Seglar

2. QUINA ÉS LA NOSTRA REALITAT ACTUAL?

Introducció

- 2.1. Què està passant en aquestes parròquies?
- 2.2. Què manca?

3. CAP ON ANEM?

Introducció

- 3.1. Identificar la visió
- 3.2. Declarar la visió
- 3.3. Comunicar la visió
- 3.4. Establir estratègies
- 3.5. Qui ha de fer aquest treball?
 - 3.5.1. El rector: líder de la parròquia
 - 3.5.2. L'equip: l'equip parroquial pastoral (EPP)

CONCLUSIÓ

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

INTRODUCCIÓ

Estem en un moment de canvi. L'aplicació del Pla Pastoral en una bona colla de parròquies està provocant la incorporació de nous fidels, la necessitat d'iniciar-los a la vida cristiana i de repensar la nostra organització parroquial.

L'evangelització no es pot entendre com una acció aïllada, sinó com una acció transversal que afecta a tots i cada un dels àmbits de la nostra Església. Una parròquia evangelitza no només quan organitza el primer anunci de l'evangeli als allunyats sinó quan es repensa en totes les seves estructures per a fer possible que tots els fidels, nous i de sempre, esdevinguin deixebles missioners. Només un canvi de cultura parroquial farà possible l'evangelització a les nostres viles i ciutats. Això demana; "abandonar el còmode criteri pastoral del "sempre s'ha fet així"(...), repensar els objectius, les estructures, l'estil i els mètodes evangelitzadors de les pròpies comunitats." EG 33

Tindrem parròquies formades per deixebles missioners quan aquestes siguin capaces d'anunciar l'evangeli, d'acompanyar el procés dels nous cristians, d'incorporar-los a la comunitat, vida sacramental i compromís eclesial i social.

Per a dur a terme aquest canvi proposem que cada parròquia enceti un treball per a elaborar un pla pastoral parroquial o el que en la lectura que hem compartit l'any passat n'anomenen treballar una visió pastoral per a la renovació de treball pastoral parroquial.

Presentem aquesta proposta breu que només mostra telegràficament el camí que hem recorregut fins ara, on ens sembla que ens trobem i una pauta senzilla per a definir el treball a fer.

En el cas que algunes parròquies emprenguin aquest treball oferirem una versió desenvolupada d'aquest document on hi consta una descripció més detallada de les passes a realitzar, del mètode de treball i de les pautes concretes de les diferents trobades que caldrà promoure.

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

1. D'ON VENIM

Introducció

Aquesta proposta no és una idea genial nascuda d'un moment d'il·luminació o d'una lectura d'estiu. La nostra diòcesi porta un llarg treball d'evangelització que respon al desafiament de la secularització que veiem des de fa temps en els nostres pobles, viles i ciutats i a la crida dels darrers Sants Pares a la nova evangelització.

Fem memòria del camí fet i contextualitzem el que ara ens convé fer.

1.1. Primeres passes.

- Classes de Mn. Xavier Morlans sobre primer anunci de l' Evangelí al curs bàsic de l'Escola de Formació de Laics.
- El bisbe Jaume publica la carta pastoral "Torneu de la part de Déu".
- Formació sobre el primer anunci i descoberta del mètode del Tornar a creure de Mn Xavier Morlans.
- Comença el projecte de primer anunci de l'evangeli als allunyats " Torneu de la part de Déu".

1.2. Servei diocesà de Pastoral per als Allunyats.

- Constitució del Servei diocesà de Pastoral per als Allunyats.
- Descoberta del mètode Alpha a Barcelona, Londres i Collsabadell.
- Es forma el primer equip diocesà Alpha i es duu a terme el primer curs a Verdú.
- L'any següent es duen a terme tres cursos diocesans, un a cada zona: Llobregat (Avià), Cardener (St Salvador de Torruella), Segarra (Cervera).
- Un any més tard comencen els primers cursos Alpha parroquials (Berga, Solsona, Tàrraga).

1.3. Delegació diocesana per a la promoció de la Nova Evangelització.

- El servei diocesà de Pastoral per als Allunyats passa a ser delegació diocesana i canvia el nom.

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

- Descoberta de les cèl·lules parroquials, del recés d'Emmaús i de l' Escola Sant Andreu, en vistes a l'itinerari de fe dels nous cristians.

1.4. Delegació diocesana d'Evangelització i Apostolat Seglar (DEAS).

- Neixen les comissions diocesanes d'Alpha, de reiniciació cristiana, de recessos d'Emmaús, de l'Escola Sant Andreu, de recessos i exercicis i de ministeri musical.
- Comencen els cursos de l'Escola d'Evangelització de Sant Andreu (EESA) i els recessos d'Emmaús.
- Té lloc el primer curs de formació en lideratge.
- Neix el servei diocesà d'alliberament espiritual.
- Comença el treball sobre el llibre de Mn. James Mallon, "Una Renovación Divina".
- Té lloc el curs sobre Visió Pastoral Parroquial.

2. QUINA ÉS LA NOSTRA REALITAT ACTUAL.

Introducció

Fa 4 anys vàrem publicar un pla pastoral. Hi treballarem durant un curs pastoral un bon grup de capellans, de membres de la vida consagrada i de laics. Aquest pla és el que ha fet possible que moltes de les iniciatives d'evangelització que s'ha descobert i portat a la pràctica a nivell diocesà hagin aterrat a les parròquies. De fet, avui hi ha 4 parròquies que des del començament estan impulsant les propostes del Pla Pastoral i estan experimentant, amb més o menys intensitat els efectes d'una nova evangelització – conversions, creacions de grups d'iniciació cristiana i incorporació a la comunitat parroquial -.

Altres parròquies poc a poc se sumen a aquestes iniciatives, seguint l'estela de les primeres. El nomenament d'algunes delegades episcopals per a l'aplicació del Pla Pastoral persegueix oferir a totes les parròquies que vulguin començar aquest treball l'ajuda que els calgui.

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

Descrivim molt breument allò que està passant en aquestes parròquies i les necessitats que estan apareixen a causa d'aquest treball.

2.1. Què està passant en aquestes parròquies?

- Arriben persones noves fruit del primer anunci i d'una trobada personal amb Crist.
- Se'ls està acompanyant mitjançant les cèl·lules parroquials i cursos de l'EESA.
- S'estan incorporant a la vida parroquial, als sagraments i al compromís eclesial.
- Apareixen els primers conflictes organitzatius.

2.2. Què manca?

2.2.1. Als nous cristians:

- Més acompanyament espiritual.
- Més formació doctrinal – moral – evangelitzadora.
- Formació en lideratge.
- Un nou model d'organització pastoral.

2.2.2. A les parròquies:

- Un nou model pastoral.
- Una estratègia per a aplicar-lo.

3. CAP ON ANEM?

Introducció

El pont de Brooklyn és una de les imatges més emblemàtiques de Nova York, en el temps que el varen construir (1870) fou una odissea. Va ser el primer pont sostingut per cables del món. Mai s'havia vist res igual. John A. Roebling, abans de construir-lo, el va somniar, va contagiar el seu somni als polítics de l'època, va cercar un equip, el van dissenyar, varen

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

dibuixar els plànols i fer els càlculs i en varen dirigir la construcció. Els pilars que havien de sostenir el pont foren molt ben fonamentats: diuen que hi ha tantes tones de ciment i d'estructures metàl·liques per sota com n'hi ha per sobre.

Avui, quasi 150 anys després, el pont de Brooklyn segueix essent una artèria important de la circulació a la ciutat de Nova York. Això és així per que el cap d'enginyers i el seu equip varen dur a terme l'obra més pacient i agosarada on ningú pot veure-la, a la base de les torres, sota el nivell de l'aigua.

Déu té un “somni”: *“Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l' Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat” (Mt 28, 19-20a)*. La tasca de somniar pastoralment (**Identificar la Visió**), de definir aquest somni (**Declarar la visió**), de comunicar-lo (**Comunicar la visió**) i de dur-lo a terme (**Establir estratègies**) és nostra (**Qui ha de fer aquest treball?**). Quan un somni enlloc d'oblidar-se es visualitza, defineix, comunica i concreta en un full de ruta, perdura en el temps, gaudeix d'uns bons fonaments i esdevé instrument de transformació.

3.1. Identificar la Visió

“La visió és una imatge de futur que produeix passió en nosaltres”¹

Si volem que la nostra cultura parroquial canviï, hem de començar per definir la visió, **no el que estem fent sinó cap on anem**. La visió sempre marca una fita on arribar: és el rètol de l'autobús que indica la destinació.

La visió és el que somiem ser. Són somnis que produeixen passió. Neixen de la insatisfacció i de la revelació que Déu no vol el que està passant.

¹ “Liderazgo Audaz” Bill Hybels

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

La nostra visió és el somni que Déu té per a la seva Església. El podríem resumir a través dels dos manaments més grans: *“Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament”* *“Estima els altres com a tu mateix”* (Mt 22, 37-39) i *del darrer manament de Jesús: “Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l' Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat”* (Mt 28, 19-20a). Molts autors concreten aquests manaments en allò que anomenen els cinc essencials o les cinc vitamines d'una comunitat saludable.

Identificar la visió per la nostra parròquia és la tasca de descobrir que vol dir en concret per a la nostra pastoral la prioritat d'aquests manaments.

3.2. Declarar la visió.

El següent pas és posar per escrit la visió.

Aquesta **declaració no descriu qui som, sinó on estem anant**. És una descripció de futur que produeix passió a l'equip parroquial pastoral.

No es tracta d'un tractat de teologia pastoral, ni d'un document que repeteix el que ja trobem al magisteri de l'Església. Es tracta d'una declaració breu, concreta i quasi memoritzable - almenys en el seu titular principal - d'allò que volem ser com a parròquia, d'on volem anar com a comunitat.

És important posar-ho per escrit perquè ens recorda on estem anant, quina és la nostra fita.

3.3. Comunicar la visió.

La tercera passa és fer conèixer la visió a tots els membres de la comunitat parroquial.

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

Aquesta és una tasca molt important i difícil. Caldria començar pel consell pastoral, continuar per tots els grups parroquials i acabar per divulgar-la per tota la resta de fidels de la comunitat. Convé que tothom la conegui i, més encara, se la faci seva. Aquesta declaració de visió cal repetir-la sovint - al principi de cada reunió, de cada eucaristia dominical, ...-. ***És una tasca que demana esmerçar-hi temps.***

Es diu que la majoria sobrevalora el que es pot aconseguir en un any i infravalora el que es pot fer en cinc. Completar el procés de comunicació i d'assumpció de la visió per part de la majoria de la comunitat pot demanar alguns anys de treball.

És la imatge de l'autobús que sempre porta posat el cartell de la seva destinació. Això és la constant proclamació de la pròpia visió de manera que la gent pugui decidir si volen pujar o baixar en aquell autobús.

3.4. Establir estratègies.

“Una visió sense estratègia és una simple al·lucinació”.²

No només hem de decidir, declarar i comunicar ***on volem anar, cal decidir com hi arribarem. Això és l'estratègia.***

Per desenvolupar l'estratègia necessitem analitzar i valorar cada una de les dimensions d'una comunitat cristiana, cadascun dels àmbits pastorals propis d'una comunitat que fa deixebles missioners. Existeixen diversos criteris per a fer aquesta tasca. En el moment oportú oferirem una pauta de treball a partir dels 5 essencials presentats a la formació del juliol passat i dels 10 valors d'una església saludable del llibre de Mn. James Mallon, *Una renovación divina*.

² Bill Hybels – Liderazgo Audaz

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

3.5. Qui ha de fer aquest treball?

Introducció

Hem explicat el treball a fer per tal de possibilitar la conversió missionera de les nostres parròquies. Convé però indicar algunes paraules sobre les persones que han de dur a terme aquest treball. És evident que això no serà possible sense que el rector de la parròquia sigui el primer a veure-ho, ha impulsar-ho i a liderar-ho. També es evident que, a més, li convé un equip de persones que comparteixin el seu neguit de renovar la parròquia.

3.5.1. El rector: líder de la parròquia.

“Avui, en particular, la tasca pastoral prioritària de la nova evangelització, que afecta tot el poble de Déu i demana un nou ardor, nous mètodes i una nova expressió per a l’anunci i el testimoniatge de l’Evangeli, exigeix sacerdots radicalment i íntegrament immersos en el misteri del Crist i capaços de realitzar un nou estil de vida pastoral, marcat per la profunda comunió amb el Papa, amb els bisbes i entre ells, i per una col·laboració fecunda amb els fidels laics, en el respecte i la promoció de les diverses tasques, carismes i ministeris dintre de la comunitat eclesial” (PDV 18).

El líder natural d’una parròquia és el rector. Ell, pel seu ministeri, és el pastor a qui se li confia la comunitat parroquial. Per tant, la seva missió és tenir cura dels fidels: ensenyant-los, santificant-los i guiant-los. Aquesta triple missió demana, entre altres coses, que dirigeixi i administri la seva parròquia.

Cada vegada més, els rectors necessiten ajuda. No poden assumir-ho tot: celebrar els sagraments, impulsar totes les iniciatives de la parròquia, escoltar i acompanyar a les persones. A més, necessiten formació per adequar-se als reptes de l’actual secularització i per exercir el seu ministeri en un temps de canvi de model pastoral.

Aquesta proposta de conversió missionera de les nostres parròquies comença doncs pels rectors. Es podria concretar en:

- Una jornada de conscienciació i explicació del treball a dur a terme.

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

- Un assessorament per a ajudar a formar l'equip parroquial pastoral que ha de protagonitzar el treball a fer.
- Una formació en lideratge i visió pastoral específica per a rectors - Pastors segons el meu cor -.
- Un espai diocesà on el rector pugui compartir els seus dubtes, dificultats i encerts.
- Si cal, s'oferirà un acompanyament pastoral al rector per a dur a terme el treball.

3.5.2. L'equip: l'equip parroquial pastoral EPP

“Eren tots aquells a qui Déu havia mogut el cor... a reconstruir el temple, el temple del Senyor “ (Esd 1,5b).

Déu ja en l'Antic testament va cridar a un equip a reconstruir el seu temple. Jesús va "formar el seu equip": "en designà dotze, als quals donà el nom d'apòstols, perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar" (Mc 3,14). La tasca no és d'una persona sola, la tasca és d'un equip. Aquest equip té un cap, és Crist, és l'apòstol, el seu successor i els ministres ordenats que col·laboren amb ell.

Tots els experts en lideratge pastoral i en revitalitzar esglésies, coincideixen en la importància de l'equip, de la fraternitat, l'amistat i la bona sintonia entre els seus membres.

Aquests equips estaran formats pel rector i les persones que ell triï. El nombre pot variar en funció de la grandària de la parròquia i del nombre de persones que estan en aquesta sintonia o se senten cridades a treballar-hi. En principi, hi haurà les persones que estan liderant algun servei a la parròquia.

Aquesta proposta de conversió missionera de les parròquies demana un treball d'aquests equips parroquials pastorals. Suggestim algunes pautes o criteris i algunes ajudes:

NOVES COMUNITATS PARROQUIALS

Pautes

- Aquest equip s'ha de trobar regularment - almenys quinzenalment -.
- La complexa tasca que li és encomanada exigeix un format que va més enllà de la clàssica reunió de treball pastoral. S'oferirà un model pràctic i dinàmic de trobades reunions.
- Si cal, hi haurà un tutor diocesà que ajudi i orienti a l'equip en el treball a fer.

CONCLUSIÓ

Tres granotes estaven assegudes en un tronc. Dos varen decidir saltar. Quantes en queden en el tronc?

La resposta és tres, perquè ***decidir-se a fer quelcom no és el mateix que fer-ho.***

Tristament en moltes parròquies i diòcesis els plans pastorals s'escriuen amb esforç i sacrifici, es publiquen i després es queden en un prestatge i s'obliden. Podem posar la destinació a la pantalla de l'autobús, planificar la ruta i engegar el motor; però ***hi ha un moment en que s'ha de treure el fre de mà, s'ha d'embragar i prémer l'accelerador. Tot aquest treball que us proposem vol ser una ajuda per a fer tot això, però sobretot perquè al final premem l'accelerador.***